One who hands over or throws an object – המושיט והזורק חייב is חייב is חייב

OVERVIEW

asks: תוספות

ואם תאמר אמאי מודה במושיט וזורק –

And if you will say; why does בן עזאי admit that הדך דרך סטיו זורק דרך סטיו מדרך צדי לענין מעביר הכי נמי לא נילף בזורק ומושיט הכיון דלא יליף דרך סטיו מדרך צדי לענין מעביר from the case of דרך בדי לרה"ר לרה"ר דרך דר דרך סטיו המוחדים is סטיו פטור מרה"י לרה"ר דרך ומושיט is זורק ומושיט זורק ומושיט מחייב זורק ומושיט דרך סטיו and there should be no precedent for being מחייב זורק ומושיט דרך סטיו.

תוספות answers:

- 4 ויש לומר דלבן עזאי מעביר 3 דרך צדי נמי פטור אף על גב דהיה במשכן אויש לומר דלבן עזאי מעביר, carrying out מרה"י לרה"ר דרך דרך מואי מרה"י לרה"ר ברך מרה"י לרה"ר מרה"י לרה"ר אויי לרה"ר מרה"י לרה"ר ברך מעביר מישור אויי לרה"ר ברך מעביר מישור אויי לרה"ר ברך מעביר מעב

1

 $^{^{1}}$ If יטים מחליב אדר בדי are identical, then, the reasoning should be, just as דרך דרך אדי since it was in the משכן, the same should be in regards to דרך מטיו. The idea of מהלך כעומד מהלך כעומד מהייב should be disproved since דרך אדי are not identical, and only by דרך דרך מטיו ודרך אדי is one דרך דרך מטיו ודרך אדי is one דרך מטיו משכן. Therefore משכן. Then משכן. See 'Thinking it over' #4.

² The מעביר in place of מוציא in place of מעביר

³ See footnote #2.

⁴ It will be necessary to assume that according to בן עזאי the act of מלאכת הוצאה שמs not the carrying out from their tents, since there it went through דרך צדי, but rather in another manner, such as הם הורידו קרשים מעגלה וכו'.

צדי רה"ר is also בטור even though as the גמרא states that it occurred in the משכן, nevertheless he is פטור -

דמהלך כעומד דמי –

for בן עזאי maintains that מהלך עומד מהלך, and therefore פטור is but not because we do not derive it or compare it to דרך צדי, on the contrary, דרך צדי is an adequate precedent, but there he is also במהלך כעומד דמי-

אבל זורק ומושיט דרך טטיו יליף מזורק ומושיט דרך צדי – However הייב is הייב זורק ומושיט מרה"י לרה"ר דרך סטיו is, because we derive it from הייב, and as mentioned above that it is an adequate precedent, only that by walking he is not הייב neither by דרך צדי רה"ר מהלך כעומד דמי שבמשפים.

SUMMARY

In conclusion דרך סטיו ודרך צדי רה"ר are similar in that they are both a כרמלית, מרמלית and according to בן אואי, they have the same status and דין. If he walks through them מרה"י לרה"ר, then he is פטור שנות משכן. If however he is חייב משכן אורק ומושיט ודרך די he is חייב, since it was in the משכן, משכן מחל המלך כעומד דמי, since it was in the מהלך כעומד דמי. כרמלית הייב.

THINKING IT OVER

- 1. What idea(s) changed by תוספות from the קשיא to the תירוץ?
- 2. According to סברא, is the סברא סברא מהלך כעומד מ primary סברא, meaning that מהלך כעומד מון, is the סברא מהלך כעומד מ a primary מברא, meaning מברא סברא that is utilized to explain certain observations?
- 3. תוספות answers that ב"ע derives תוספות (ומושיט) זורק from זורק דרך אדי from זורק [which was in the משכן]. It seems however from the גמרא later that there was no זורק in the משכן 5
- 4. תוספות assumed in his question that ב"ע agrees that תוספות לרה"ר דרך מרה"ל מרה"ל מרה"ל assume that צדי רה"ר מהלך כעומד דמי assume that ב"ע assume that מהלך כעומד מהלך מומד מיש במיש מומדי מומד מומדי במיש מומדי מו

⁵ See חי' רע"א and רש"ש.

⁶ See footnote # 1.

⁷ See אור החמה.